

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਖਬਰਦਾਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਬੀਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਥੋ, — ਜਵਾਬਦਾਰਾ

1956 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 193

1956
June, 6th, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਧਾਰਾ 488—ਧਾਰਾ 488 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ {4} ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ— ਸ਼ਬਦ “ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਢੁੱਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਦੇ”, ਭਾਵ—ਪਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ।

ਹੋਲਡ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਬਿਨਾਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ” ਸੀ.ਆਪ.ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 488

ਉਦੇਸ਼ਵਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 488 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4)

(1) I.L.R. 54 Bom 548, 55 2

(2) A.I.R. 1943 Lah. 223

ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ।

ਇਹ ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਾਮਾ ਜੇਠਾ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਵਾਲਾ (1), ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਰਾਮ ਬਾਈ (2), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਓਕਾਰ ਨਾਥ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ 14 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 191, ਆਰ, ਕੇ, ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ/438 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। , ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 27 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤੋਂ Mst. ਸਿਥੋ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਧਾਰਾ 488, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

29 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਿਥੋ ਨੇ ਧਾਰਾ 488, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ 8 ਸਾਲ ਦੇ ਬੇਟੇ ਲਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸ੍ਰੀ ਓਕਾਰ ਨਾਥ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 27 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। 40. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਧਾਰਾ 438, ਸੀ.ਆਰ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ. ਸਿਥੋ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਥੋਂ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਥੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਲਈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 40. ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖੋਜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੱਕ ਅੰਸਤ ਮੱਧ ਵਰਗ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੇਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਕਰਤਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਵੇ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਕਾਰ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

(1) I.L.R. 54 Bom 548, 55 2

(2) A.I.R. 1943 Lah. 223

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ. ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

* ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿੱਧੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੀ.ਐਲ. ਅਗਰਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ,

ਵੇਦ ਵਿਆਸ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

21 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 488 ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਬੋ ਦਾ ਵਿਆਹ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। 29 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਨਾਲ ਪਤੀ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਹੜਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰੀਟੂ, ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਤਨੀ ਖੁਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹੀ

ਬਾਅਦ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ। ਘਰ ਦਾ ਸਿਬਨ ਓਇਰ ਕੇ ਅਤੇ ਪਤੀ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ - ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੰਡ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ

ਬਸਰਤੇ *ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਭਰੋਸਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਪਤੀ ਉਸ ਦੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ।

ਪਤੀ ਗਵਾਹ-ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ (ਪਤਨੀ) ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਔਖੇ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਜੇਠ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਫਮਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ | ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ. ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਆਰ ਡਬਲਯੂ 1 ਪਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰ ਡਬਲਯੂ 2 ਲਫਮਣ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਂ ਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾੜੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਧੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

31 ਮਈ 1955 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1955 ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ। ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ 40 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ । ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਆਰ ਡਬਲਯੂ. 1 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ।

Bir Singh,
v.
Mst. Sibbo
Kapur, J.

ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ-

4 “ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

A

ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦੋ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। *ਸਮਾ ਜੇਠਾ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਵਾਲੀ* (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ / ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਰਾਮ ਬਾਈ (2) ਵਿੱਚ ਬਲੈਕਰ, ਜੇ . "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪੰਨਾ 225 'ਤੇ ਕਿਹਾ-

“ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਖਤਾ ਕਾਰਨ ਦੇ' ਸ਼ਬਦ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਰਮੁਖੀ । ਪਤਨੀ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਜਾਂ

(1) I.L.R. 54 Bom. 548, 552

(2) AIK 1943 Lah. 223

Bir Singh
v.
Mst. Sibe
Kapur, J

ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਪਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੁੜ-ਫਿਊਜ਼ਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 488 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ . ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਤੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹੀ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਕੇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਤੀ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ

ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ
ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਸਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

Bir Singh

ੲ.

Mst. Sibb

ਸ੍ਰੀ ਚਰਨਜੀਵ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ
ਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ
ਜਾਣ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆ ਕੇ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ
ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ*

Kapur, J.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ